

ХУГО ФОН ХОФМАНСТАЛ

ПРЕЖИВЯВАНЕ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

*С ухания сребристи долината
Бе пълна в здрава, тъй луна прозира
През облаците. Но не беше нощ.*

*С ухания сребристи в долината
Се сляха в мрака здравните ми мисли,
Без звук в прозрачнодейното море
Потънах и живота изоставих.*

*Най-прелестни цветя намерих там
С пламтящотъмни чашки! Гъсталак,
През който ален блъсък на топази
С лъчи нахлуваше, искреше. Всичко
Изпълнено бе с приливи дълбоки
На меланхолна музика. И знаех,
Макар да не разбирах, но го знаех:
Това смъртта е. В музика вплътена,
Копнежна и пламтящотъмна, сродна
С дълбока меланхолия.*

Но странно!

*Безименна носталгия без звук
В душата ми проплака за живота,
Като човек в огромен кораб, който
С гигантски пурпурни платна по залез
Сред сините води покрай града,
Край родния му град минава. Зърва
Площада с ромонящ фонтан, долавя
Ухания на люляк, и се вижда
Като детето на брега, с очи
Уплашени, облени в сълзи, гледа
В прозореца на стаята му свети —
Но корабът огромен го отнася,
Сред сините води без звук отплава
С гигантски чужди пурпурни платна.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.